

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΙ

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΕ) αριθ. 291/2011 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 24ης Μαρτίου 2011

σχετικά με τις βασικές χρήσεις ελεγχόμενων ουσιών πλην των υδροχλωροφθορανθράκων για εργαστηριακές και αναλυτικές χρήσεις στην Ένωση βάσει του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1005/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για τις ουσίες που καταστρέφουν τη στιβάδα του όζοντος

Η ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ,

Έχοντας υπόψη τη συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης,

Έχοντας υπόψη τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1005/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Σεπτεμβρίου 2009, για τις ουσίες που καταστρέφουν τη στιβάδα του όζοντος ⁽¹⁾, και ιδίως το άρθρο 10 παράγραφος 2,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Η Ένωση έχει ήδη εξαλείψει σταδιακά την παραγωγή και την κατανάλωση ελεγχόμενων ουσιών για τις περισσότερες χρήσεις. Η Επιτροπή οφείλει να καθορίζει τις βασικές εργαστηριακές και αναλυτικές χρήσεις για τις ελεγχόμενες ουσίες πλην των υδροχλωροφθορανθράκων.
- (2) Η απόφαση XXI/6 των μερών στο πρωτόκολλο του Μόντρεαλ κωδικοποιεί τις υφιστάμενες αποφάσεις και επεκτείνει τη γενική εξαίρεση για εργαστηριακή και αναλυτική χρήση πέραν της 31ης Δεκεμβρίου 2010 έως την 31η Δεκεμβρίου 2014 για όλες τις ελεγχόμενες ουσίες πλην των υδροχλωροφθορανθράκων, επιτρέποντας επομένως την παραγωγή και κατανάλωση που είναι αναγκαία για την κάλυψη των βασικών χρήσεων των ελεγχόμενων ουσιών για εργαστηριακούς και αναλυτικούς σκοπούς, υπό τους όρους που έχουν θεσπιστεί βάσει του πρωτοκόλλου του Μόντρεαλ.
- (3) Στην απόφαση VI/25 των μερών στο πρωτόκολλο του Μόντρεαλ ορίζεται ότι κάποια χρήση μπορεί να θεωρηθεί ως βασική εάν δεν υπάρχουν εναλλακτικές επιλογές ή υποκατάστατα εφικτά από τεχνικής και οικονομικής πλευράς και αποδεκτά υπό το πρίσμα του περιβάλλοντος και της υγείας. Στην έκθεση προόδου του 2010, η επιτροπή τεχνολογικής και οικονομικής αξιολόγησης (TEAP) επισημαίνει σημαντικό αριθμό διαδικασιών για τις οποίες διατίθενται πλέον εναλλακτικές λύσεις αντί της χρήσης ελεγχόμενων ουσιών. Βάσει των πληροφοριών αυτών και της απόφασης XXI/6, πρέπει

να καταρτιστεί πίνακας των χρήσεων για τις οποίες διατίθενται εναλλακτικές λύσεις εφικτές από τεχνικής και οικονομικής πλευράς και αποδεκτές υπό το πρίσμα του περιβάλλοντος και της υγείας.

- (4) Πρέπει επίσης να καταρτιστεί θετικός πίνακας των επιτρεπόμενων βασικών χρήσεων για το μεθυλοβρωμίδιο, όπως έχει συμφωνηθεί από τα συμβαλλόμενα μέρη στην απόφαση XVIII/15, καθώς και των χρήσεων για τις οποίες έχει καταλήξει η TEAP ότι δεν υπάρχει εναλλακτική λύση.
- (5) Επιπλέον, πρέπει να αποσαφηνιστεί ότι η χρήση ελεγχόμενων ουσιών για εκπαιδευτικούς σκοπούς σε επίπεδο πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης δεν μπορεί να θεωρηθεί βασική και πρέπει να περιορίζεται στο επίπεδο της ανώτερης και της επαγγελματικής εκπαίδευσης. Επιπλέον, η χρήση ελεγχόμενων ουσιών σε συλλογές (kits) για χημικά πειράματα οι οποίες διατίθενται στο κοινό δεν πρέπει να θεωρούνται ως βασικές.
- (6) Τα μέτρα που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό είναι σύμφωνα με τη γνώμη της επιτροπής που έχει συσταθεί δυνάμει του άρθρου 25 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1005/2009,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Η παραγωγή, εισαγωγή και χρήση ελεγχόμενων ουσιών πλην των υδροχλωροφθορανθράκων είναι δυνατό να επιτραπεί για κάθε βασική εργαστηριακή και αναλυτική χρήση που ορίζεται στο παράρτημα του παρόντος κανονισμού.

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

⁽¹⁾ ΕΕ L 286 της 31.10.2009, σ. 1.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 24 Μαρτίου 2011.

Για την Επιτροπή
Ο Πρόεδρος
José Manuel BARROSO

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Βασικές εργαστηριακές και αναλυτικές χρήσεις ελεγχόμενων ουσιών πλην των υδροχλωροφθορανθράκων

1. Οι ακόλουθες χρήσεις ελεγχόμενων ουσιών πλην των υδροχλωροφθορανθράκων θεωρούνται βασικές χρήσεις για εργαστηριακούς και αναλυτικούς σκοπούς:
 - α) η χρήση ελεγχόμενων ουσιών ως ουσιών αναφοράς ή προτύπων
 - για τη βαθμονόμηση εξοπλισμού στον οποίο χρησιμοποιούνται ελεγχόμενες ουσίες,
 - για την παρακολούθηση του επιπέδου εκπομπών ελεγχόμενων ουσιών,
 - για τον προσδιορισμό του επιπέδου καταλοίπων ελεγχόμενων ουσιών σε εμπορεύματα, φυτά και πρώτες ύλες·
 - β) η χρήση ελεγχόμενων ουσιών σε εργαστηριακές τοξικολογικές μελέτες
 - γ) οι εργαστηριακές χρήσεις στις οποίες η ελεγχόμενη ουσία μετασχηματίζεται μέσω χημικής αντίδρασης, όπως στην περίπτωση των ελεγχόμενων ουσιών που χρησιμοποιούνται ως πρώτη ύλη·
 - δ) η εργαστηριακή χρήση μεθυλοβρωμιδίου για τη σύγκριση της αποδοτικότητας του μεθυλοβρωμιδίου και των εναλλακτικών του επιλογών·
 - ε) η χρήση τετραχλωράνθρακα ως διαλύτη για αντιδράσεις βρωμίωσης που συμπεριλαμβάνουν Ν-βρωμοσουκινιμίδιο
 - στ) η χρήση τετραχλωράνθρακα ως παράγοντα μεταφοράς αλυσίδας σε αντιδράσεις πολυμερισμού ελεύθερης ρίζας·
 - ζ) κάθε άλλη εργαστηριακή και αναλυτική χρήση για την οποία δεν υπάρχει τεχνικά και οικονομικά εφικτή εναλλακτική επιλογή.
2. Οι ακόλουθες χρήσεις ελεγχόμενων ουσιών πλην των υδροχλωροφθορανθράκων δεν θεωρούνται βασικές χρήσεις για εργαστηριακούς και αναλυτικούς σκοπούς:
 - α) ψυκτικός και κλιματιστικός εξοπλισμός εργαστηρίων, συμπεριλαμβανομένου του ψυχόμενου εργαστηριακού εξοπλισμού, όπως οι υπερφυγόκεντροι·
 - β) καθαρισμός, ανακατεργασία, επισκευή ή ανασύνθεση ηλεκτρονικών στοιχείων ή συνδεσμολογιών·
 - γ) συντήρηση εκδόσεων και αρχείων·
 - δ) αποστείρωση υλικών εργαστηρίου·
 - ε) κάθε χρήση στην πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμια εκπαίδευση·
 - στ) ως συστατικά σε συλλογές (kits) για χημικά πειράματα οι οποίες διατίθενται στο κοινό και δεν προορίζονται για χρήση στην ανώτερη εκπαίδευση·
 - ζ) καθαρισμός ή ξήρανση, συμπεριλαμβανομένης της αφαίρεσης λίπους από υάλινο ή άλλου είδους εξοπλισμό·
 - η) προσδιορισμός υδρογονανθράκων, ελαίων και λιπών στο νερό, το έδαφος, τον αέρα ή τα απόβλητα·
 - θ) ανάλυση πίσσας σε υλικά οδόστρωσης·
 - ι) λήψη δακτυλικών αποτυπωμάτων για εγκληματολογικούς σκοπούς·
 - ια) ανάλυση οργανικών υλών σε γαϊάνθρακα·
 - ιβ) ως διαλύτης στον προσδιορισμό κυανοκοβαλαμίνης (βιταμίνη Β12) και του δείκτη βρωμίου·
 - ιγ) σε μεθόδους στις οποίες υπεισέρχεται η επιλεκτική διαλυτότητα στην ελεγχόμενη ουσία, στις οποίες συμπεριλαμβάνονται ο προσδιορισμός κασκαροσίδων, τα εκχυλίσματα θυρεοειδούς και ο σχηματισμός πικρικών ενώσεων·
 - ιδ) για προσυγκεντρωμένους αναλύτες στις χρωματογραφικές μεθόδους (π.χ. υδροχρωματογραφία υψηλής απόδοσης (HPLC), αέριο χρωματογραφία (GC) χρωματογραφία προσρόφησης), φασματογραφία ατομικής απορρόφησης (AAS), φασματοσκοπία επαγωγικά συζευγμένου πλάσματος (ICP), ανάλυση φθορισμού ακτίνων Χ·
 - ιε) προσδιορισμός του δείκτη ιωδίου σε λίπη και έλαια·
 - ιστ) κάθε άλλη εργαστηριακή και αναλυτική χρήση για την οποία υπάρχει τεχνικά και οικονομικά εφικτή εναλλακτική επιλογή.